

Nr 233.

Av herr Andersson, Elof, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag rörande användning av automobilskattemedel till avlöning åt befattningshavare i väg- och vattenbyggnadsstyrelsen m. m.

De av riksdagen antagna grunderna för fördelning av automobilskattemedel återfinnas i förordningen den 16 maj 1930 (Sv. förf.saml. 1930: 161) med däri senare vidtagna förändringar.

De skilda ändamål, som i dessa olika författningar angivas som berättigade att åtnjuta bidrag av automobilskattemedel, hava samtliga det gemensamt, att de avse anläggning, förbättring eller underhåll av vägar av betydelse för automobiltrafiken. Jämställda härmed äro även utgifter för forskning för åstadkommande av förbättrad teknik vid anläggning av dylika vägar samt avlöning åt det statsorgan, som direkt och i regel på platsen planerar och övervakar de allmänna vägarna i riket, nämligen vägingenjörerna och dessas hjälppersonal. Med andra ord ändamål, som mera omedelbart sammanhånga med vägarnas anläggning och vidmakthållande. Vid årets riksdag har gjorts ett anmärkningsvärt avsteg från den princip, som hittills gått som en ledtråd genom utvecklingen på detta område. Under sjätte huvudtiteln har nämligen begärts anslag till bestridande av kostnaderna för avlöningar m. m. åt så gott som ett helt centralt ämbetsverk, väg- och vattenbyggnadsstyrelsen. Under punkt B: 1 ha i dylikt hänseende äskats 348,600 kronor för avlöningar och under B: 2 78,400 kronor för omkostnader.

Ett steg i samma riktning togs visserligen redan vid fjolårets riksdag, ehuru det med hänsyn till de därmed avsedda befattningarnas antal ej är fullt jämförligt med det nyss nämnda. Av automobilskattemedel beviljades då efter förslag av Kungl. Maj:t följande bidrag till uppehållande av väg- och vattenbyggnadsstyrelsens verksamhet.

1. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens väg-, bro- och vägtrafikinspektion (avlöningar) kr. 92,500.

2. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsens väg-, bro- och vägtrafikinspektions verksamhet kr. 44,300.

Vid 1934 års riksdag beslöts jämväl ändrad organisation av ämbetsverket. Det är numera uppdelat på fem skilda byråer.

Efter genomförandet av 1934 års organisation och ändrade principer beträffande anslag till avlöningar utgå numera dessa på följande sätt.

På vägbyrån åtnjuter byråchefen lön av vanliga skattemedel. Tre vägingenörer och en vägtrafikinspektör uppbära åter lön av automobilskattemedel, en förste byråingenjör avlönas med vanliga medel, en byråingenjör avlönas med vanliga medel och en med automobilskattemedel, en biträdande ingenjör avlönas med vanliga medel och en med automobilskattemedel. Ytterligare,

lägre personal finns å byrån, helt avlönad med vanliga medel. De befattningshavare, vilka avlönas av automobilskattemedel, erhålla därjämte dyrtidstillägg och reseersättningar av samma slags medel.

På brobyrån avlönas samtliga befattningshavare, byråchef, en förste byråingenjör, en byråingenjör och tre biträdande ingenjörer med automobilskattemedel. Jämväl dessas dyrtidstillägg och reseersättningar utgå av dylika medel.

Överdirektören samt kameralbyråns, hamnbyråns och järnvägsbyråns personal avlönas helt av vanliga medel.

Såsom av det ovan angivna torde framgå, erbjuder verket i avlöningshänseende en anblick, som i hög grad avviker från det gängse och normala. I statsverkspropositionen till årets riksdag har framlagts förslag att avlöna samtliga befattningshavare i verket utom överdirektören och järnvägsbyråns personal med automobilskattemedel. Något ökad enhetlighet skulle därigenom visserligen vinnas men samma uppdelning som hittills dock i viss omfattning kvarstå beträffande de källor, varur avlöningsmedlen hämtas. Någon obestridligt rationell grund för förslaget synes ej kunna anföras. Kostnaderna för detta centrala ämbetsverk böra bestridas på samma sätt som tillämpas för andra liknande institutioner, nämligen med anlitan av vanliga skattemedel.

Ett annat förslag i årets statsverksproposition och under samma huvudtitel bör här omnämnas, ehuru det ej äger omedelbart sammanhang med föregående fråga. Under punkt 4 har hemställts, att till reseersättningar till nämndemän vid vägsyn skola för kommande budgetår anvisas 8,500 kronor av automobilskattemedel. Det synes riktigare och lämpligare, att dylik ersättning, i den mån den utgår av statsmedel, bestrides med vanliga skattemedel, närmast det allmänna anslaget till rese- och traktamentsersättningar.

Under återopande av det här ovan anförda hemställes,

dels att riksdagen icke måtte bifalla det i statsverkspropositionen till årets riksdag framlagda förslaget att under rikstatsens sjätte huvudtitel för avlöning åt befattningshavare i och omkostnader för väg- och vattenbyggnadsstyrelsen disponera automobilskattemedel,

dels ock att riksdagen ej heller måtte bifalla vad i statsverkspropositionen föreslås om reseersättning till nämndemän vid vägsyn, vilka ersättningar såsom hittills böra bestridas, i den mån de utgå av statsmedel, av anslag till rese- och traktamentsersättningar.

Stockholm den 22 januari 1935.

Elof B. Andersson.